

Страни в главното производство

Ищец: E.H.A. Passenheim-van Schoot

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

Следва ли членове 49 ЕО и 56 ЕО да се тълкуват в смисъл, че когато (доходи от) спестовни влогове в чужбина не са съобщени на финансовата администрация на държава-членка, горепосочените членове допускат последната да приложи разпоредба, която за компенсирани на липсата на контролни възможности по отношение на наличности в чужбина предвижда срок от дванадесет години за събиране на невнесен данък, докато за (доходите от) спестовни влогове в страната, по отношение на които има пълни възможности за ефективен контрол, важи срок от пет години?

Жалба, подадена на 15 април 2008 г. от Isabella Scippacercola и Ioannis Terezakis срещу решението на Първоинстанционния съд (пети състав), постановено на 16 януари 2008 г. по дело T-306/05: Isabella Scippacercola и Ioannis Terezakis/Комисия на Европейските общности

(Дело C-159/08 P)

(2008/C 171/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Isabella Scippacercola, Ioannis Terezakis (представител: г-н B. Lombart, avocat)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Съда:

— да отмени решението на Първоинстанционния съд по дело T-306/05 Isabella Scippacercola и Ioannis Terezakis/Комисия на Европейските общности, с което се отхвърля жалбата им за отмяна на Решението на Комисията от 2 май 2005 г., взето съгласно член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 година (¹), нотифицирано на жалбоподателите на 6 февруари 2008 г., с което се отказва започването на задълбочено разследване относно прекалено високите такси, събирани от новото Международно летище на Атина в Spata, което има господстващо положение по отношение на:

- таксата за сигурност на пътниците;
- таксата за обслужване на пътници;
- таксите за услуги по паркиране на автомобили.

— да осъди Комисията да заплати съдебните разходи, направени във връзка с настоящото производство и с производството пред Първоинстанционния съд.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите твърдят, че Първоинстанционният съд не е установил, че като е отказала да разгледа таксите за сигурност, за обслужване на пътници и за паркинг на Международното летище на Атина (МЛА) във връзка с разходите за тях и като се е впуснала в необезителни сравнения на таксите на МЛА с тези, събирани на други европейски летища, които не предоставят конкурентни услуги за целите на член 82 ЕО, Комисията е нарушила общностното право, установено по дело United Brands/Комисия (Решение на Съда от 14 февруари 1978 г., 27/76, Recueil, стр. 207), както и че Първоинстанционният съд е нарушил общностното право, като не е установил, че Комисията, на първо място, не е разгледала всички релевантни факти, които са били налице при приемане на оспорваното решение, както се изисквало от съдебната практика по дело C-119/97 Ufex и др./Комисия (Решение на Съда от 4 март 1999 г. по дело Ufex и др./Комисия, C-119/97 P, Recueil, стр. I-1341), и че на второ място, е основала обжалваното решение на неверни от материално-правна страна факти, като поради това то е опорочено от явна грешка в преценката и злоупотребата с власт.

Твърди се, че Първоинстанционният съд е допуснал грешка при прилагането на правото, като не е приел, че Комисията е допуснала грешка в преценката когато е счела, че проверките за сигурност не представляват икономическа дейност и че услугите по паркиране на автомобили не представляват съответен пазар за целите на член 82 ЕО.

По отношение на твърдяната грешка при прилагане на правото във връзка с прилагането на по-висока такса за обслужване на пътници спрямо пътниците по полети между държави в рамките на Общността и по международни полети, отколкото за тези по вътрешни полети, и прилагането спрямо пътниците по редовни полети на такса за обслужване на пътници и на такса за сигурност, които не се прилагат за пътниците, пътуващи по чартърни полети, жалбоподателите поддържат, че Първоинстанционният съд не е установил, че Комисията е отказала да се погрижи за гарантирането, че принципът за недопускане на дискриминация не е бил нарушен от практиките на МЛА.

Накрая се посочва, че Първоинстанционният съд не е постановил, че Комисията е нарушила установените права и процедури, на първо място, като пренебрегнала цифрите, представени от жалбоподателите, извлечени от официални източници, показващи налагане на прекалено високи цени от МЛА, на второ място, като се впуснала в сравнение между таксите на Spata и тези, събирани на други европейски летища, които са били ирелевантни за целите на член 82 ЕО, и на трето място, чрез изготвянето на искане за информация, изпратено до МЛА, в което тя, *inter alia*, не разгледала разходите за изграждане на летището, нито разходите по учредяването и регистрирането на МЛА.

(¹) Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 година относно водените от Комисията производства съгласно членове 81 и 82 от Договора за ЕО (ОВ L 123, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 242).